

Kalandos történet

Elindult az első és követte szép lassan a második, nem is tűnt föl ez senkinek, csak az elsőben ülőknek, és máris gyorsabban haladtak. Mögöttük követték a példát, így keletkezett az üldözés. Az üldözöttek jobbra is néztek és balra is, a menekülésre nem láttak lehetőséget, így, aki nem vezetett, csak mellette ült, a csillogó sálat meg se kötötte a nyakán, elővette a löfegyvert és kicsit kihajolt az ablakon és hátralőtt. Az üldözőnek sikerült kitérnie a lövedék elől és térsa eredménytelenül viszonzta a tüzet. Újabb lövés előlről, ez már eltalálta a szirénát és összetörte. A szilánkok szétrepültek és nehéz már őket összegyűjteni. Hátról most újabb lövések, el is találják a célt, négy luk van már a csomagtartón. A sálas újra kihajol és lő, ezúttal szerencsésebb, eltalálja a sofőrt, a mellkasának a közepén. Az rábukik a kormányra és az autó lesodródik az útról, fölborul, összetörik. Senki sem éli túl, a bűnözők ezúttal egérutat nyernek.

Új kolléga érkezik a rendőrségre, fel is megy a negyedikre, ahol már várják. Bemutatkozik és rögtön bekapcsolódik a munkába. Azon tanakodnak, hogyan lehetne megbirkózni a veszélyes bűnözőkkel. Az új fiú, Jozef, a leszámolás mellett van, ám főnöke, az öreg Milos higgadtságra inti. Egyetért vele a csapat többi tagja is, csak a forrófejű Ignác van Jozef mellett, a fiatal gyakornok. Egy szép, fiatal rendőrnő, Jeanette, lecsendesíti az ifjút és megsíogatja az arcát. Végül meg-egyeznek: minden módon ártalmatlanná teszik a gengsztere-

ket. A megbeszélés után kávézni indulnak, ám hirtelen riasztást kapnak! Sapka, pisztoly, indulás a járőrautóhoz! Messze, a város másik végéről rablótámadásról kaptak hírt. Pillanatokon belül ott vannak, de útközben Benni, a kövér rendőr, társával, Bertivel, visszafordul, csak úgy csikorognak a kerekek, mert felismerték a múltkori autót, mely csúfosan rászedte őket. Az üldözésére indulnak, még hallatszik, hogy Benni felkiált: Most nem menekülsz! és felhúzza a puskáját. A többiek késve érnek a helyszínre, a banditák már elmenekültek. A helyszínen csak vért találnak és holttesteket. „Kik ezek” kérdezi Milos. „Ők ketten az áldozatok, ő pedig az egyik támadó” mutat a gyár portása a tetemekre. „Sikerült lelőnöm, mielőtt elfutott volna.”

„Szép munka volt” dicséri meg Milos és szemügyre veszi az áldozatokat. Egyszer csak összegörnyed és fájdalmasan felkiált. A többiek köréje gyűltek, szánják. Jozef kérdően pillant Valira, a másik csinos rendőrnőre. „Ő a felesége és ő pedig az árva kis unokájuk volt. Nagyon szerette őket, mindig magánál hordta a fényképüket a tárcájában.” Nagy veszteség lehet, gondolta Jozef. Az asszonyt gyomron találta a golyó, a kisfiút fejen. Milos csak a kertésznadrágjáról ismerte fel.

Milos főlegyenessedett és a többiekhez fordult. Szemében eddig ismeretlen volt a fény, amit ők most benne láttak. Végignézett mindnyájukon, végül Jozefen állapodott meg a tekintete. Egy percre így álltak, aztán Milos bólintott. Egy pillanat múlva már úton voltak. Benniék nyomát követték, akik minden biztonnyal rátaláltak a banda rejtekhelyére. Egy külvárosban érték utol őket, már távolról meglátták az autót. Mire odaértek, Benni már a földön feküdt, kezét rászorította a nyakára, amiből spriccelt a vér. Berti az autó alól tüzelt a túlerőben lévő el-lenségre.

„Hívjatok mentőt! A gazfickók eltalálták a rádiókat!”

Kiugráltak az autókból, mentőt hívtak és viszonozták a tüzet. A raktárnak, ahol a bűnözők rejtőztek, szűk bejárata volt, onnan lőttek. Lehetetlen volt innen megközelíteni őket. Kiszélték, hogy hátulról hatolnak be az épületbe. Hogy a terv biztosan sikerüljön, Jeanette átöltözött polgári ruhába, a többiek, Vali kivételével, addig elfordultak, és előreosont, hogy ki-

nyissa a kikötő felőli kaput. Egy járókelő senkinek nem tűnik fel az utcán. Őt követte Ignác és Jozef, akik közben összebarátkoztak, valamint Ferdi és Kurt. Elöl eközben Milos és a többiek, hogy eltereljék társaikról a figyelmet, gyilkos tüzet zúdítottak a kapura, nem is eredménytelenül, mert keserves kiáltás válaszolt a lövésekre. Időközben megérkezett a mentőautó, Bennit végre biztonságban tudhatták. Járőrtársa, Berti, megszorította a kezét, így kívánt neki minden jót. Közben egy öreg rendőr felülről próbált meg bejutni. Fölmászott a villámhárítón és az adótorony vasajtáját akarta épp kinyitni, amikor hátulról rálőttek. Szerencsére meghallotta a lövéseket és idejében lehasált. A támadó újra célzott, elsütni a fegyvert azonban már nem maradt ideje, a rendőr fia lenről többször rálőtt és el is találta. A rabló holtan bukott le a létráról. Az öreg rendőr végül berúgta a vasajtót, belőtt a sötétbe néhányat és berontott. A folyosó üres volt. Jobbra megtalálta a tetőre vezető lépcsőt, fölszaladt rajta, és egy ugrással a párkányon termett. Balszerencséjére azonban a rögzítőkötél elszakadt és a lehulló fém zajára fölfigyeltek a bűnözők. Mind tüzet nyitott rá. A lövések szinte kettévágták. Fia, ezt látva, kiugrott a fedezékből és ordítva az ajtó felé rohant, közben megállás nélkül lőtt abba az irányba, ahol utoljára látta apját. Imre, Milos helyettese utánavevette magát, de későn. Maga is alig bírt visszaugrani az autó mögé, a lövedékek milliméterekkel kerülték el. A rendőrök lehajtották fejüket.

„Egymás mellé temetjük őket. A legöregebb és a legfiatalabb rendőr” mondta halkán Milos. Eközben Jeanette kinyitotta a hátsó kaput, és ott várakozott előtte. Egy bűnöző azonban, aki nem tisztelt senkit és semmit, a társával odaosont és foglyul ejtette. Megtetszett neki a szép Jeanette, behurcolták hát a raktárba. Letépték róla a ruháját, hiába sikoltozott, a vastag tölgyfaajtók mögül semmi sem hallatszott ki. Leszaggatták a fehérneműjét is és a vágyaikat betöltötték rajta. Utána az egyik bűnöző elvágta a zsebkésével a lány torkát, nem hatotta meg annak szívből jövő zokogása. Ám ez lett a vesztük...

Ők voltak ugyanis kijelölve, hogy őrizzék a hátsó bejáratot. Miközben Jeanett-tel foglalkoztak, Jozef és a többiek, a meg-

beszélt jelet hiába várván, megközelítették az ajtót. Mivel őrizetlenül találták, beléptek. Túl későn. Jeanette már vérbe fagyva, a két átkozott pedig a nadrágját gombolgatja és a kését törölgeti. A következő percben már halottak voltak. A lövésekre felfigyeltek a bentlévő bűnözők, és az oldalsó bejáraton próbáltak menekülni. Itt azonban Imre állta útjukat embe-reivel. A heves tűzpárbaj után visszavonultak, halottakat és sebesülteket hagyva hátra. Végül úgy döntöttek, a főbejáraton törnek ki. Erre azonban nem került sor. Jozef, Ignác segítségével az algúton át a hátukba került és golyózáporral fogadta őket. Megérkezett Milos is. A gengszterek kutyaszorítóba kerültek, de nem adták föl. Eszeveszett lövöldözésbe kezdtek. Pokoli láрма keletkezett, zengett az egész kerület. A rendőrök már majdnem kifogytak a töltényből, amikor a bűnözők elcsendesedtek. A rendőrök cselt gyanítottak. Ignác vállalkozott a földérítésre. De hiába tartottak a cseltől: a bűnözők halva feküdtek, egytől egyig, utolsó lehelletükkel is még a gyilkos fegyvert szorítva. Megbűnhődtek hát a sok gáztettért, amit ártatlan embereken követtek el.

De a rendőrök sem örvendtek felhőtlenül. Odalett Milos, Todor, Herbert, Igor, Kurt és még sokan mások. A parancsnok Jozef lett, helyettesesül Ignácot nevezte ki a miniszter, bátorságáért. Jozef elvette Valit, Benni elvázott a mentőautóban, Ferdi öngyilkos lett. Két új autót is kaptak a régiek helyett, mert bizony azok eléggé megrongálódtak.

Szeged

Benda Balázs

Rodolf Hervé

April 19/5 - a very interesting & -
pleasant time in England, 1995!